

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Audiencia Provincial de Oviedo — Tolkning av artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169) — Begreppet betydande obalans — Kriterier som ska beaktas

Domslut

1. Artikel 3.1 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas på följande sätt:

- Förekomsten av en ”betydande obalans” kräver inte nödvändigtvis att de kostnader som konsumenten i ett avtalsvillkor åläggs betalningsansvaret för har betydande ekonomiska konsekvenser för vederbörande med beaktande av den aktuella transaktionens belopp, utan kan följa redan av att den rättsliga ställning som konsumenten, såsom part i det aktuella avtalet, har enligt tillämpliga nationella bestämmelser undergrävs på ett tillräckligt allvarligt sätt, antingen genom en begränsning av de rättigheter som avtalet enligt nämnda bestämmelser ger konsumenten, genom att konsumenten hindras från att utöva dessa rättigheter eller genom att konsumenten åläggs en ytterligare förpliktelse som inte föreskrivs i nationell rätt.
- Det ankommer på den hänskjutande domstolen att, vid bedömningen av huruvida det föreligger en betydande obalans, beakta vilken typ av vara eller tjänst som avtalet avser och härvid ta hänsyn till alla omständigheter i samband med att avtalet ingicks samt till alla övriga villkor i avtalet.

(¹) EUT C 227, 28.7.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 januari 2014 — Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Mål C-270/12) (¹)

(Förordning (EU) nr 236/2012 — Blankning och vissa aspekter av creditswappar — Artikel 28 — Giltighet — Rättslig grund — Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens befogenheter att ingripa under exceptionella omständigheter)

(2014/C 85/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: A. Robinson biträdd av J. Stratford, QC, och A. Henshaw, barrister)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: A. Neergaard, R. Van de Westelaken, D. Gauci och A. Gros-Tchorbadjiyska), Europeiska unionens råd (ombud: H. Legal, A. De Elera och E. Dumitriu-Segnana)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas och E. Ranaivoson), Republiken Italien (ombud: G. Palmieri biträdd av F. Urbani Neri, avvocato dello Stato), Europeiska kommissionen (ombud: T. van Rijn, B. Smulders, C. Zadra och R. Vasileva)

Saken

Talan om ogiltigförklaring — Giltigheten av artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 236/2012 av den 14 mars 2012 om blankning och vissa aspekter av creditswappar (EUT L 86, s. 1) — Institutionell jämvikt — Åsidosättande av de villkor som fastställts i domstolens praxis beträffande delegering till byråer — Åsidosättande av artiklarna 290 FEUF och 291 FEUF — Åsidosättande av artikel 114 FEUF — Tilldelning av befogenhet att intervensera för Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) — Utrymme för skönsmässig bedömning för Esma beträffande nödvändigheten att Esma intervenerar och vilka åtgärder som ska vidtas — Slag av åtgärder som kan vidtas av Esma

Domslut

1. Talan ogillas.
2. Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 273, 8.9.2012.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 16 januari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte mot Ibero Tours GmbH

(Mål C-300/12) (¹)

(Mervärdesskatt — Resebyråers transaktioner — Rabatter till resande — Bestämning av beskattningsunderlaget för tjänster som tillhandahålls genom en förmedlingsverksamhet)

(2014/C 85/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof